

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

UKRAINIAN LABOR NEWS

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЬ!

Адреса: The Provincial Library
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK IX.

4. 99 (995).

ЧЕТВЕР, 18. СЕРПНЯ 1927.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, AUGUST 18th, 1927.

No. 99 (995).

VOL IX.

ДОМАГАЮТЬСЯ НОВОЇ РОЗПРАВИ ДЛЯ САККА Й ВАНЗЕТИ.

Ніколя Сакко закінчив голодовий страйк після того, як загрозили, що годуватимуть насильно.

БОСТОН, Мас., 16. серпня. — Оборонці голодної справи Сакко й Ванзети явилися нині перед повним найвищим судом стейту Массачусетс, щоб предложити свої аргументи в справі здержання виконання смертної засуди дня 22. серпня і відновлення цілої розправи.

Головний оборонець Гил заявив, що він домагається нової розправи на основі ново-відкритих доказів, які останніми часами оборона дістала до своїх рук і на основі упередження та односторонності суди Теера в часі першої розправи.

"Поведення суди Теера в суді, як і поза судом, в часі розправи, — сказав Гил, — вказують незбито на те, що він був упереджений до підсудимих, до робітничої класи і до одного з адвокатів."

БОСТОН, Мас., 15. серпня. — Оборонці Сакка й Ванзети дали до зрозуміння представникам преси, що як найвищий суд стейту Массачусетс відкине їх апелз до домаганням повної розправи, то вони внесуть в цей справі апелз до найвищого суду Злучених Держав в Вашингтоні. Це мала-б бути остання інстанція легальної судової боротьби.

БОСТОН, Мас., 15. серпня. — Ніколя Сакко після 30-денного голодового страйку почав під напором тюремного лікаря приймати поживу. Коли др. Меклаклен загрозив Сакко, що буде живити його насильним

способом, він заявив: "Я думаю, що це в ніякий спосіб не вплине на успіх справи. Я мушу їсти під примусом".

ПОЛІЦІЯ РОЗБИЛА ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ.

ЛОС АНДЖЕЛЕС, 12. серпня. — Поліція розторопила протестаційне віче, що відбувалось на "Пліза Сквейр" і було скликане старанням Центральної Робітничої Ради, Робітничої Парті і Промислових Робітників Світа.

20 визначених комуністів і "айдоблстів" арештовано. Проти арештованих виставляється обвинувачення в кримінальному синдикалізмі. Секретаря Робітничої Парті побито.

Головну квартиру партії оточила поліція. Переводяться труси по домах, де живуть комуністи.

ПАПА НЕ ВИСТУПАВ В ОБОРОНІ ЗАСУДЖЕНИХ.

РИМ, 13. серпня. — Ватикан офіційно опрочинив поширену тут вістку немов би папа Пій інтерв'ював правительству Злучених Держав в справі Сакка й Ванзети.

Натомість правдою є, говориться в заяві Ватикану, що американські кардинали звертали увагу властей на цю справу, але в такій формі, яку уважали найвідповіднішою."

РОЗПОЧИНАЮТЬ НАГІНКУ НА РАДИКАЛЬНИХ РОБІТНИКІВ.

Уряд Злучених Держав на спілку з фабрикантами планує атак на радикальних робітників.

ВАШИНГТОН, 12. серпня. — Міністер Праці, Дейвіс, розпочав сьогодні старання відносно нової нагінки на радикальних робітників в Злучених Державах.

Він видав відозву до фабрикантів, особливо тих, що затруднюють велике число робітників, щоб вони кооперували з ним в кампанії "очищення країни від небажаних чужинців".

Пропонується фабрикантам провирити докладно хто працює в їхніх фабриках, хто має "громадянські папери, а хто не має."

Незабаром маєтись закласти інші підприємства прилучитись до планованої "найбільшої кампанії" так, щоб можна було "вилпати" тисячі чужинців, які прибули сюди "незаконно".

Міністер Дейвіс каже, що його план взурується на пляні Форда. Форд zatrudнює до 125,000 робітників в різних своїх заведеннях і вимагає від кожного робітника, що старастяється дістати в його заводах працю, щоб виказався відповідними документами про легальний в'їзд до Америки.

Дейвіс вихав сьогодні на Захід. Він радитиметься з президентом Куліджем і проложить йому свої пляни.

ПОШУКУВАННЯ ЗА ЧУЖИНЦЯМИ.

ВАШИНГТОН, 12. серпня. — Секретар праці Дейвіс одержав повідомлення з Національної Промислової Ради, що вона доложити всіх старань, щоб викинути з роботи тих чужинців, що нелегально перебувають в Злучених Державах.

УРЯД КОСГРЕЙВА ВРЯТУВАВСЯ.

ДУБЛІН, 16. серпня. — Ірландське правительство Косгрейва врятувало в парламенті своє життя одним голосом.

Президент вільної ірландської держави Косгрейв своїми драстичними законопроектами обєднав проти себе три опозиційні партії. Коли почалися нині парламентарні наради, провідник Ірландської Парті Пра-

ці Том Джансон предложив внесок недовіра для правительств Косгрейва. Внесок попер провідник Національної Ірландської Парті капітан Редмонд. За внеском голосували 71 послів і проти внеску теж було 71 послів. Тоді голова парламенту підтримав своїм голосом партію Косгрейва і врятував правительство від повалення.

Генерал-зрадник китайської революції зрезигнував

ЧАН КАЙ-ШІ ЗАКЛИКАЄ ГАНКОВСЬКИЙ УРЯД ПЕРЕБРАТИ ВЛАДУ В НАНКІНІ І РЯТУВАТИ КРИТИЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ.

ШАНГАЙ, 15. серпня. — Генерал Чан Кай-Ші формально порвав всі звязки з націоналістичною революцією й вернувся до приватного життя. Він в неділю приїхав до свого родинового міста Фенча, в провінції Кіансу, недалеко Нінгпо, коло 100 миль на південь від Шангаю.

Генерал Чан Кай-Ші видав формальну декларацію, адресовану п "до народу Китаю", в якій заявляє, що він зрезигнував з позиції головного команданта націоналістичної армії і з усіх інших позицій, звязаних з китайською націоналістичною революцією.

Вертаючись до "приватного життя, Чан Кай-Ші каже: "Я лишуюся членом Кумінтану і буду допомагати революції лише як індивідуаліст".

Одначасно з резигнацією Чан Кай-Ші зрезигнувало також п'ять членів Центрального Виконавчого Комітету Кумінтану, який має своїм осідком Нанкін, як також зрезигнував Ванг Фу-Мей.

На причину резигнації Чан Кай-Ші вказав на недобрі до него й на слабе здоров'я.

У своїй заяві Чан Кай-Ші порушив три чинники, від виконання яких залежить успіх революції.

По перше — він апелює до лідерів ганковського уряду, як до воєнних, так і до цивільних, прибути до Нанкіна на перебрати владу, сконсолідувати обидва уряди і в той спосіб зміцнити фронт проти півничних.

По друге — він закликає ганковські війська, розкидані шараз по провінціях Гуань, Гу-

не і Кіансу, "забути упередження й продовжати кампанію проти півничних, яка матиме успіх, коли всі сили злучаться в найзавзятішій боротьбі". Нарешті він апелює до лідерів і військ цих трох провінцій викинути всіх червоних членів з Кумінтану.

Генерал Чан Кай-Ші також вказав на причини його вимушеної резигнації, "як та результат пролозіції Фен Ю-Сяна з минулого тижня, щоб нанкінський уряд видав всю владу ганковському; що ганковський уряд оголосив свій намір заатакувати Нанкін в звязі з поражкою полудневих військ на шантунському фронті й цілим рядом розколів в рядах Кумінтану; гострий критицизм моєї діяльності в проведі націоналістичної кампанії разом з фізичними й умовними стражданнями — все це примусило мене зрвати всі активні звязки з націоналістичною революцією".

Поступок Чан Кай-Ші залишив справи націоналістів в дуже невпевному положенні. Своєю резигнацією він закінчив 16-літню мілітарну кар'єру.

УРЯДОВЦІ ЗБОПКОТУВАЛИ РЕАКЦІОНЕРА.

ЛОНДОН, 13. серпня. — Назначення Ку Минг Ю на місце урядового міністра заграничних справ Евгена Чена в ганковськм правительстві відкинуто сьогодні під напором урядових міністерства. Весь персонал заграничного міністерства загрозив бойкотом, якщо Ку Минг Ю обійме свій уряд. Загроза мала свої наслідки.

МІЛІТАРИЗАЦІЯ ЛЕНІНГРАДУ.

ЛЕНІНГРАД, СРСР, 16. серпня. — Товариство оборони, авіації і хемічних дослідів (в скороченно "Оссоавіахем") постановило змилітаризувати мешкальн ділянки Ленінграду. Кожен громадянин дістав поручення купити собі спеціальну газову маску вартості 7 карбованців, а всім жителям кожного будинку поручено організувати в себе сильну аптеку, щоб рятувати себе на випадок наглого атак газами.

Мешкальн комітети дістали розпорядження устроїти в кожній ділянці лекції, щоб на випадок війни жителі знали як себе рятувати від тривалих газів. В кожному будинку повинна бути приготована пивниця з спеціально закритими дверима і з швидко вентиляцією, при допомозі якої можна би дістати потрібну кількість фільтрованого через вугля воздуха.

На початку серпня з Нью Йорку до Ленінграду прибув великий трансатлантичний пароплав "Грінголд" з екскурсією американських туристів. Пароплавом приїхало 530 американців, що хочуть обізнатися з життям та побутом Радянського Союзу.

ЯК ЗВІЛЬНЯЮТЬ З ТЮРМИ ГЕНЕРАЛІВ.

ВАРШАВА, 11. серпня. — У Польщі повторилася афера подібна до той, яка мала місце в Парижі з монархістом Доде. Генерала Загурського, який разом з своїм братом воював проти П'ясувського підчас минулорічного травневого перевороту, увільнено несподівано в Вильні з в'язниці. Сталося це в той спосіб, що до в'язниці у Вильні зголосилося кілька людей, одітих у військовій однострої, та предложили папери

від військового суду, на підставі яких генерала Загурського мали ім видати, щоб вони відставили його до Варшави на суд. По прибуттю до Варшави мними офіцери поліції генерала самого і він, наймивши авто, уїхав до свого дому. По дорозі кавав шоферів станути і вступив до лазні, а шофер мав відвезти ричи до його дому. Від тоді увесь слід за генералом пропав.

6,000 СЕКЦІЙНИХ РОБІТНИКІВ ДІСТАЛИ ПІДВИШКУ.

ШКАГО, Ілл., 16. серпня. — Роземча рада Злучених Держав прихилилась до домагання секційних робітників на залізничній лінії Шікаго енд Норт-вестер Рейлрод в справі підвишки платні. З цього рішення скористають поперх 6,000 робітників.

Платня секційних робітників підвищлась до 37 центів на годину.

ПАНІКА НА НЬЮПОРСЬКІЙ БІРЖІ.

НЬЮ ЙОРК, 12. серпня. — Спекулянти на ньюпорській біржі потратили вчора голови, коли шері Менігетен Електрикал Суплай Компані впади на протязі трох годин з 121 поінти на 58. Такого наглого спаду не памятають на біржі. За тих кілька годин шерівці компанії втратили на вартості своїх шерів \$8,000,000.

ПОМЕР КОРОЛЬ СТАЛЕВОЇ ІНДУСТРИЇ.

З Нью Йорку доносять, що 15. серпня помер там "король сталевий індустриї" в Злучених Державах суддя Елберт Гери. Він був президентом найбільшої й найбагатшої сталевий індустриї в світі.

РОБІТНИКИ ЦДЬ ВЖЕ НА ЖИВІВ.

З провінції Бритш Колонбі вихало на жива в Альберту і Саскечеван поперх 6,000 робітників. Після цього пишеться переїзд на жива робітників зі східної Канади.

Монтреальська фірма "Юнайтед Шю Маркетинг Ко. оф Кепада підтримує певні кроки для засновання в Вінніпегу фабрики обуви. Представник цієї фірми прослідивши умовини заявив, що для відкриття такої фабрики покищо небаचितь ніяких перешкод.

РОСТРІЛЯЛИ ПОПА ЗА ШПІОНАЖУ.

НОГАЛЕС, Арізона, 15. серпня. — Вістка з Гвадалаяра в Мексико, доносить, що в Коліма воєний суд засудив попу Мігуєля де-ля Мора на кару смерти за шпіонаж і поширювання бунту проти правительствого ділом. Щоби заарештувати проти нечуваного замаху тіло страченого видано його рідним для похоронення.

Католицький піп де-ля Мора був мексиканським громадянином і походив з родини донів.

ЗАТВЕРДИВ ЗАКОН ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

РІО ДЕ ЖАНЕІРО 13. серпня. — Президент Вашингтон Льюїс затвердив сьогодні закон про нищення комунізму, який ухвалено недавно в федеральнім парламенті. Після цього драстичного закона страйки в Аргентині вважаються незаконними ділом. Щоби заарештувати проти нечуваного замаху на громадянську й пролетарську свободу, голова муніципалу Мавріціо Льюкарда запропонував міській раді на знак жалоби спустити позачасний прапор на будинку до половини машти.

КОНФЕРЕНЦІЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МАЙНЕРСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ.

Англійська буржуазія хвалить президента майнерської Федерації Сміта за зрадничу поведінку.

При кінці липня відбулася в Савтпорті, в Англії, конференція англійської майнерської Федерації, на якій президент Федерації, Сміт, виступив з критикою політики Радянського Союзу, не згадавши ані словом у своїй промові про ту величезну допомогу, яку працюючі радянської країни дали англійським майнерам в часі минулорічного майнерської страйку. Англійська буржуазна преса дуже розхвалила за це Сміта.

Конференція ухвалила резолюцію, щоб уряд скасував мунізорничий закон про вісім годинний день праці в копальнях і щоб звільнив всіх осіб, що сидять до цього часу в тюрмі за мунізорничий страйк.

На засіданні при закритих дверях обговорювалася спра-

ва реорганізації федерації по принципу одної великої юнії, однак резолюцію по цьому питанню відкинено. Шотландські делегати внесли резолюцію про сформовання англо-радянського майнерського комітету, але її не допустили навіть до голосування.

Конференція ухвалила резолюцію про сформовання "всесвітнього майнерського інтернаціоналу", до якого майнерів різних країн входили-б на рівних умовах.

Шотландські делегати внесли також резолюцію, щоб комуністів прийняти до Парті Праці, але її ту резолюцію відкинено 420,000 голосами проти 220,000. Взагалі на велике здоволення капіталістів, лідери майнерів повернули свою лінію значно праворуч і за це вони їх дуже хвалять.

РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ ЦЕГО РОКУ МАЄ СЕРЕДНІЙ ВРОЖАЙ.

МОСКВА, 9. серпня. — Вигляди на сьогорічний урожай в СРСР загалом — добрі. Урожай дав би більше збіжжя цього року, як торік, але в північно-західній частині Союзу падали великі дощі і значно пошкодили урожаєві. На Україні вигляди на урожай добрі. Значно збільшилась кількість "технічних культур" як тютюну, лікарські злілля, ден, бавовни і т. ин. Бавовна краща на 30%, ніж торік. Офіційна статистика показує, що селянини тепер багато краше видивляється ніж в передвоєнних часах.

Приміром продукція пшениці перед війною виносила 24,500,000 тон, з чого експортовано за кордон 5,000,000 тон, для домашнього вжитку лишалося 19,500,000 тон. Сьогорічна продукція є 22,500,000 тон, за кордон має бути вивезено трохи більше як 1,250,000 тон, для домашнього вжитку лишалося 21,250,000 тон.

Селянини має нагоду тепер сподіватися не тільки бийш хліба, яєця і масла в багато більший кількості як перед війною, але

й домагається багато більше фабричних продуктів і дістає їх помімо того, що вони значно дорожчі тепер, ніж були перед війною.

Нафтова продукція тепер значно збільшилась. Перед війною добувано 9,500,000 тон нафти, з чого експортовано 900,000 тон. Тепер добувають ся за кордон 1,500,000 тон. Отже внутрішня консумція збільшилась на 1,000,000 більше від консумції 1913 року.

ІНСТИТУТ МАРКСІЗМУ ТА ЛЕНІНІЗМУ

Український інститут марксизму в Харкові переіменовується на "Український інститут марксизму та ленінізму". При цьому відкриваються нові кадри світового господарства, історії партії та Росії.

До Києва прибула човном з Німеччини група німецьких робітників-туристів. Вони оглядали в Києві різні установи, як також Допр, де розмовляли з політичними в'язнями.

МАСОВИЙ МІТІНГ М. ПОПОВИЧА!

СТАРАННЯМ УКРАЇНСЬКОГО ВІДДІЛУ КОМПАРТІ КАНАДИ У ВІННІПЕГУ відбувається

В ЧЕТВЕР, 18. СЕРПНЯ 1927 РОКУ В САЛІ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ

НЕЗВИЧАЙНО ЦІКАВИЙ
Масовий Мітінг

на якому т. М. Попович буде говорити на тему:
МІЖНАРОДНЕ ПОЛОЖЕННЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗА.
ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8. ВЕЧЕРОМ.
ВСТУПІ ЗА ВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.
ПРИХОДІТЬ ВСІ І КЛИЧТЕ СВОІХ ЗНАЙОМИХ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня знаходяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

САККО Й ВАНЗЕТИ НЕ ПОВИННІ ЗГИНУТИ!

ВІДОЗВА Ц.В.К. КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

Комуністична Партія Канади закликає робітників цієї країни не припинювати масових демонстрацій протесту проти легалізованого морду двох смілих борців робітничої класи — Сакка й Ванзети. Тільки мобілізація мільйонів робітників по цілій світі, масові протести перед американськими посольствами й консульствами, петиції, резолюції і рішучого роду демонстрації спасли поки що життя Сакка й Ванзети. Цим масовим протестом треба завдячити й те, що їх страчення відложено до 22. серпня. Тільки могутній голос робітництва, а не нагальська й справедливість спонукали босів до відложення виконання смертного вироку над Сакком й Ванзеті. Коли-б робітництво не підняло було свого могутнього голосу в їх обороні, Сакко й Ванзети давно вже були-б заморожені.

Але речення відложення екекції короткий. Робітництво мусить стояти даї на сторожі. Воно не сміє дати себе приспати в боротьбі за визві Сакка й Ванзети. Капіталістичні можновладці з Масечузетс без сумніву числять на те, що буря протестів притихне на кілька днів і що вони зможуть невдовзі спалити двох каяових братів на електричній кріслі.

Тому саме робітництво мусить провадити далі з повійною енергією свою масову акцію проти такої жахливої маніфестації класового суду.

Комуністична Партія закликає кожну робітничу організацію в цій країні використати цих дванадцять днів для напруженої агітації й звернути всю енергію в тім напрямі, щоб ця агітація за врятування Сакка й Ванзети від електричного крісла нашла свій вислів в масовій демонстрації об'єднаних дав робітництва при кінці тижня — в суботу й неділю, тобто 20. й 21. серпня.

Кожний член Комуністичної Партії зокрема хай буде готовий до участі в цих демонстраціях. Ми закликаємо до цього кожну трейд-юнію, кожну центральну раду Партії Праці, кожну фармерську організацію.

Хай живе демонстрація єдиного фронту проти класового суду! Сакко й Ванзети не повинні згинуть!

Ц.В.К. К.П.К.

ВТІК ПЕРШІЙ ЩУР З ПОТАПАЮЧОГО КОРАБЛЯ.

Кажуть, що щур потапаючого корабля не чекає, щоб потонути разом з кораблем, але кидатися у воду й тоне скорше. Ще пару щурів тому назад доносили телеграми, що армія генерал-бандита Чан Цю-Лина побиває армію генерал-зрадника Чан Кай-Ши, наступаючи на Нанкін і Шангаї. А ось телеграма з Шангаю з 15. серпня доносить, що Чан Кай-Ши зреагував, покинув свою армію (розбитий) і свій уряд (безпорадний) у Нанкін, втік до свого рідного села, 100 миль на південь від Шангаю, записавши у своїй декларації, що він виває руки від усього. А за ним чкурнув і його уряд з усіма манатками.

Причина резиґнації Чан Кай-Ши — втрата довіри до него народу — "нездужає" — широкую.

Історія діяльності Чан Кай-Ши вквортці така: головний командант кантонської революційної армії; побідний наступ той армії з Кантоном аж до Ганкова, Нанкина, Шангаю; зрада революції, розкол Кумінтану й формування "поміркованого" уряду під його промовою в Нанкін; п'ятнадцять мільйонів доларів від чужинських імперіалістів, сварка з ганковським урядом, переговори з Чан Цю-Линем і розстрілювання комуністів та розбивання трейд-юнії в Шангаю; невдача переговорів з Чан Цю-Линем, угода з Фен Ю-Сяном, дальше нищення робітничих організацій; поразка на фронті проти Чан Цю-Лина — втеча.

Втеча з декларацією. А в декларації нарікання на брак довіри народу, на слабкість здоров'я... Сам Фен Ю-Сян радив йому зреґнувати. А в декларації — три заповіті. Перший — поклик до ганковського уряду, щоб цей перейшов до Нанкина, перебрав там владу, скомпозував те, що розбив Чан Кай-Ши і... змінив фронт проти Чан Цю-Лина.

Другий — радить ганковському урядові зібрати свої війська, розкидати по провінціях Гуан, Гуле і Кінсі (для здушення селянських повстань), "відкинути всякі попередження" й всі сили кинути проти північних генералів.

Третій заповіт — викинути всіх червоних членів з Кумінтану.

Такі три заповіті лишив перший щур втікаючи з потапаючого корабля першої фази китайської революції, що його сам він запровадив на контрреволюційний камінь. Гріш ціна тим заповітам. Ніхто їх не послухає, а коли хтось і піде за ними, то заїде туди, куди зайшов сам їх автор.

Чан Кай-Ши воював, побідавав, був героєм, поки мав своїм дорадником Бородіна, поки волею чи неволею йшов сам під керівництвом революційних людей, поки комуністи, робітничі та селянські організації вірили, що він бореться за справжнє визволення китайського бідного, поневоленого народу. Не Чан Кай-Ши, не його армія, але революційне робітництво відвоювало для него Шангаї, Нанкін, Пуков. Коли-ж він почав за це нищити робітничу селянську організації, відрубавши комуністам голови, то втратив довіру мас, лишився лише із зграєю мільтаристів, яких навіть розторожена армія Чан Цю-Лина розбила.

Подібне сталося і з ганковським урядом. Як тільки Чан Кай-Ши зрадив революцію, всі революційні сили згуртувалися

довкола ганковського уряду, що остав вірний заповітам Сун Ят-Сена. Не дваличсь на величезну рану, заподіяну зрадою Чан Кай-Ши, ганковський уряд, поставивши своїм командантом Фен Ю-Сяна, в короткому часі розбив війська Бу Пей-Фу і Чан Цю-Лина та прогнав їх за Жовту ріку. Але як тільки й ганковський уряд почав душити селянські повстання, розстрілювати комуністів; як тільки він позбувся своїх кращих комуністичних дорадників; як тільки від него втікли Евген Чен, дружина Сун Ят-Сена — він так само лишився бездушним, як і уряд Чан Кай-Ши.

Зграя мільтаристів перемістилася. Вона розторожила робітничо-селянські організації, відобрала в працюючих надію на повне економічне й політичне визволення й тепер сама втікає з потапаючого корабля.

Тим краще. Працюючі маси китайського народу найдуть в собі ще стільки сили, щоб взяти судьбу власного визволення у власні руки. А тоді пригадають вони зрадникам їх чорні діла.

УКРАЇНСЬКА ЖОВТОБЛАКИТЬ КАЗИТЬСЯ.

Ще ніколи, навіть в часі активної боротьби з радянським урядом в 1919 і 1920 роках українська жовтоблукитна контрреволюція так не скажилася, не накидалася так, не провокувала так проти радянської влади, як тепер. Вся націоналістична преса в Галичині бреше, нападає на радянську владу, стає відкрито на бік польської шляхти. Своїми мучениками "за національну ідею" зробила вона останніми часами т.т. Шумського, Максимовича, Хвильового.

Але під цим всім криються польські злоті, англійські фунти, костомаха в передпокою пана. Всі ці надії на кусок фляки з рук пана воскресила в українській недоробленій буржуазії остання кампанія міжнародних капіталістів, а англійських в першу чергу, проти Радянського Союзу. До Варшави почали з'їздитися "українські народні дітичі" (типу Чан Кай-Ши) з Праги, Парижа, Львова. З Америки поїхав вже також Осип Назарук і, як каже "Діло", їде також Цегельський. Польська шляхта тиняться ціми зрадниками, гладить їх проти шерсті, хвалиться ними перед французьким урядом.

Польська дипломатія в Парижі, як доносить "Українські Вісті", звернула увагу французького уряду на те, що вибори до місцевих рад на землях Західної України "показали людяним Русинів в Галичині відносно польської держави".

Шляхта хвалиться, що:

"Найбільша українська політична партія, Українське Національно-Демократичне Об'єднання (УНДО), підчас виборів відмовилася від всякої протипольської пропаганди і виявила розуміння інтересів польської держави".

Так польська шляхта хвалиться українськими "народними дітичами": адвокатами, полами, кооператорами, верховодами "націоналістичної" політики на Західній Україні.

На іншому місці цього числа "У.Р.В." ми мистимо кілька тайних документів зрадництва тих, що звуть себе "націоналістами", а на ділі є продажними душами, що за панську ласку й маму рідно продають, а не тільки країну. Та, тепер їх руки короткі, і не допоможуть їм ні польські злоті, ні англійські фунти, ні союз з Миколаєм Миколаєвичем. Іхня пісня вже відспівана.

ВРЯТУЙТЕ САККА Й ВАНЗЕТИ!

Страчення Сакка й Ванзети відложено до 22. серпня. Так раз натиск робітництва цілого світа, що своїми протестами проти легалізованого морду двох італійсько-американських робітників змобілізував величезні маси працюючих та вступивши врятувати Сакка й Ванзети з воїно електричного крісла.

Вартовий стейтвоті тюрми й брат по факсу судді Теєра й губернатора Фуллера, левчи чи вступив приховати свій жал з того приводу, що у него з рук вирвано жертву. Селестіно Мадеросові, який добровільно прийнявсь до злочини, що за нього засуджено Сакка й Ванзети, продовжено також речення його страчення до того самого дня. А тимчасом судові власті в Масечузетс розглядають ріжні пропозиції й петиції оборонної ради для нового суду.

Робітництво не сміє чекати спокійно, поки йому під ногами не виросте трава в найбільших кількох днях. Боротьбу за врятування Сакка й Ванзети з темної долини смерті треба повести з подвоєною силою.

Бувало вже й давніше таке, що капіталістична класа подавалася перед гнівом працюючої класи, але лише так довго, доки не проминула; буря опісля вона знову збралася за виконання своїх провокаційних намірів. Капіталістична класа в Масечузетс і Злучених Державах в цілості числить на те, що через відложення речення екекції на кілька днів їй вдасться приспати свідомість міжнародного робітництва. Нашою відповіддю на це хай буде: Сакко й Ванзети не повинні вмерти!

Справа Сакка й Ванзети, є справою всього робітництва світу в його боротьбі проти капіталізму. Масові демонстрації в усіх європейських столицях, в усіх містах і містечках Полудневої й Північної Амери-

ки є спрямовані не лише проти самого Фуллера або Теєра. Так саме й страйк біля пів мільона робітників в Нью Йорку не був звернений проти самого судівництва в стейті Масечузетс. Мобілізація всіх сил робітництва має на меті боротьбу проти всіх таких Фуллерів, Теєрів і Масечузетсів — як проти символів капіталістичного ладу.

Ще в який інший справи від часу світової війни міжнародне робітництво не виявило стільки солідарності в почуваннях і в діяльності, як в обороні Сакка й Ванзети.

Тож хай всі вчя й демонстрації на протязі тих кількох днів створимо речення екекції своїм розміром перевищать всі попередні масові виступи робітництва.

Хай повстане єдиний фронт для єдиної діяльності в тім напрямі, щоб розуміння імені Сакка й Ванзети вшепити в серця всього працюючого населення нашої країни. Підм за приміром робітників Нью Йорку, Тампа, Буенос Айресу і в інших містах та організуємо протестаційні страйки. Це є політичний страйк першорядної ваги. Всі великі заповіді робітничого руху в його боротьбі проти капіталізму, всі надії на новий суспільний лад містяться в такій діяльності.

Робітники, організуйте масові демонстрації для остаточного врятування життя двох чесних пролетарських борців — Сакка й Ванзети!

Сакко й Ванзети не повинні вмерти! (Воркер.) МУЗЕЙ ІМ. М. КОШЮБІНСЬКОГО У ВІННИЦІ.

Під цю пору переводяться роботи по реставрації будинку Кошюбінських у Вінниці, в якому має бути заснований Музей. Перед будинком буде сквер, а в йому поставлений пам'ятник письменникові.

ПОДІЇ В РІЖНИХ КРАЇНАХ І ОРГАНІЗАЦІЯХ

ЛІЦАРІ "ПАН-АМЕРИКАНІЗМУ".

В кількох словах про самий "пан-американізм". "Пан-американізм" для американської буржуазії, це те саме, як колись в Європі "пан-славизм" для російської буржуазії, як і "пан-азіатизм" для найсильнішої в Азії японської буржуазії — є маскою, щоб під прапором об'єднання Північної й Полудневої Америки віддати під американський півкулі імперіалістам Злучених Держав.

Пан-американський союз сфабрикований у Вашингтонському державному департаменті. До него входять представники урядів Злучених Держав і деяких держав латинської Америки. Опорою союзу є відома доктрина Монро: "Америка для Американців". Це лише на зверх так, а на ділі — "Вся Америка для американських капіталістів".

На ту доктрину перейшла й Американська Федерация Праці. Вона також з легкої руки Монро та теперішніх її провідників, каже, що робітництво Північної й Полудневої Америки повинно стати під керівництво лідерів Американської Федерация Праці. Щоб заманити робітництво в цю ласку, лідери А.Ф.П. видавали "Пан-американську Федерацию Праці" та прицепили її також до доктрини Монро (до вока капіталістів Злучених Держав).

Недавно відбувся в Злучених Державах конгрес цієї Пан-американської Федерация Праці, на якій вирішено, що кимунізм є ворог робітничого руху на обох півкулях Америки, "бо він хоче підірвати трейд-юнійний рух". Тому його треба поборювати. Треба поборювати тому, що комуністи викривають злодійства північно-американських капіталістів в Мексику, що вони вказують на грабійницьку інтервенцію Злучених Держав в Нікарагуї, на розстрілювання там населення з літаків; що комуністи вказують на провідників той самої Пан-американської Федерация Праці, як на продажних наймитів американської буржуазії, що хоче підбити працюючі ма-

ЛІЦАРІ ЧОРНО-ФАШІЗМУ.

Англійський міністер внутрішніх справ Джойнсон-Гікс, на бенкеті в честь італійського посла в Лондоні, схарактеризував Муссоліні, "як чоловіка, що його музичність і рішучість натхнули Італію до новий шлях розвитку, і що він дав відрічь державного діяча для інших країн".

А робітнича газета "Дейлі Гералд" дістала відомості, що в Італії тепер велика економічна криза, що в половині липня відбулися великі заворушення в Ладді, Турині, Мілані. Сотки безробітних разом з жінками й дітьми демонстрували вулицями; поліція розгонила демонстрантів, багато їх, в тому числі й жінок, тяжко побила і дуже багато арештувала. В Турині фашистська міліція не могла справитися, то викликано було війська. За останніх два місяці арештовано коло 2,000 осіб.

Цікаво, що ані одна з буржуазних англійських газет цієї вистки не подала. І якже-ж можна перечити англійському міністрові внутрішніх справ, що так похвально висловився про фашистський рай і його фашистського Адама.

ДЕ ДВА БЮТЬСЯ, ТАМ ТРЕТІЙ КОРИСТАЄ.

Бачимо з телеграфічних доносень, що за останні дні армія північного китайського генерала-бандита Чан Цю-Лина розбила війська генерала-зрадника Чан Кай-Ши й загрожуює Шангаї та Нанкінові.

Так воно завжди буває із зрадниками. Так воно завжди буває там, де в революційно-народну партію напхаеться ріжних генералів та губернаторів чи буржуазної інтелігенції. За часів царизму соціял-революціонери були революційною партією. Але за часів уря-

си всіх держав обох півкулях Америки під капіталістів Злучених Держав.

Такі то лицарі з-під темної зявди пан-американізму.

Те саме сталося з ріжними українськими "революційними" організаціями за часів Центральної Ради та петлюрівської директорії — без території. Кумінтан, китайська народна революційна партія, що в початках свого розвитку так масово зрушила до визвольної боротьби китайські працюючі маси, почала розкладатися, перетворилася в зброю гуртка авантюристичних мільтаристів. Від керівництва партії втікли — дружина Сун Ят-Сена, Евген Чен і інші, з її "революційного уряду" виступили комуністи. Першого зрадника Кумінтану й ідей Сун Ят-Сена бе вже Чан Цю-Лин, а невдовзі він піне бити й ганковських зрадників.

Така бо доля всіх зрадників революції. І на цем повинні вникти працюючі маси всіх країн.

А НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ КИПІТЬ.

Як божевільна — вчепилася вся націоналістично-індієвська преса в Галичині Радянської України. Вона переповнена ріжними бреханими про повстання на Україні, ріжними фабрикованими дописами, що неначе-б то Шумського та багато Галичан заслано на Сибір, що усеучен Чубаря, а назначено Мануїльського, що на Україні бушує "національна стихія", що там "кипить".

Так, треба признати, що там кипить. Так кипить, що кожна контрреволюційна гадина, тинх ундівця, гетьманчи чи петлюрівця, як тільки посміє вскочити в той остріп, то вискочить з него без шкіри й без мисця.

Навіть Пилсудський не допоможе; "тридцять-тисячна канадійська армія" — не допоможе; союз Скоропадського з Миколаєм Миколаєвичем не допоможе.

Так на Радянській Україні кипить... По більшовицькому. Це-б пак! Десятий рік вже палять під більшовицьким котлом — і щоб не кипіло? Кипить і кипитиме.

НАЙНОВІШІ ДОКУМЕНТИ ЗРАДИ Й ПРОДАЖНОСТІ.

"Українські Вісті", що виходять в Парижі під редакцією Льва Боршача, почали друкувати дальшу серію документів зрадництва й продажності петлюрівців, ундівців та гетьманців. На цему місці ми подаємо кілька з них, які говорять самі за себе.

ЛИСТ ТОКАРЖЕВСЬКОГО ДО ЛЬВІЦЬКОГО.

Бюро Міністра закорд. справ в Парижі, 13. січня, 1927.

До ц. Голови Директорії УНР. Делеґація УНР, що провадить тепер перемови з англійськими "представниками, діяча до розуміння в ріжних питаннях економічних та фінансових. Одначе, таке важке й політичного значення питання — організації закордонної армії УНР і питання підлеглості цієї армії верхівній владі УНР, це не вирішено. Англійці вважають, що армія УНР не мусить бути зформована, як закінчена одиниця, себ-то говорючи більш точно, що вона мусить бути організована на принципі повстанських відділів.

Вони підкреслюють між іншим, що це питання мусить бути вирішено в залежності од країни, в якій армія зформована, се-то, в порозумінні з урядом цієї країни.

З цього приводу, я запрохав поясненя у посла в Англії. Я довався, що англійські експерти, з якими наші делеґати перемовляють, не є уважливими розрешати питання цього порядку, що вони мусять бути вирішені в Лондоні в присутності делеґата УНР.

І. Токаржевський-Карашевич

ЛИСТ С. ФЕДАКА ДО СВОГО ЗЯТЯ, КОНОВАЛЬЦЯ.

Львів, 12. П. 27.

Дуже довірно. Дорогий Геня!

Я одержав твого листа, але за браком часу не міг зразу відповісти. Я маю багато праці, мушу бігати сюди-туди і брати участь до цього в ріжному роду засідань, які одбирають стільки часу й сил, що я не міг найти вільної хвилини.

У мене нічого не змінилось, життя іде своїм звичайним шляхом. Але події, що характеризують наше політичне життя як тут, в Галичині, так і в Волині і в столиці Польщі, в Варшаві, багато цікавіші.

Почну з Варшави. Життя кипить там. Польща гарячково озброюється і готується до війни на весту. Пилсудський не звертає уваги на напади лівол. Кожний тепер знає, що він може робити все, що він хоче, не звертаючи уваги на опозицію. Так, в українському питанні він бере річі з їх реального боку, вважаючи, що криза, що зростає з дня на день у більшовиків і припущення міжнародних затрудушень, що зв'язані з конфліктом Англії з Китаєм і через це з

Радами, дають добру нагоду покласти кінець більшовицькому режимові на Україні. Англія прихильна є до незалежності Української Держави і піддержує польські зусилля в цьому зміслі. Факт, що Англія дає значну фінансову підтримку УНР, немаловажний.

Одже швидко зрозуміло, що гасло звільнення України находить зараз ґрунт і відгук більш прихильний в галицькому суспільстві, тим більше, що польський уряд, хоч поводи, але починає задовольняти реально наші прохання. Візьмо, приклад перенесення хліборобської Академії з Подєбрад на Волинь; ця справа остаточно вирішена. Правда, цього не можна сказати відносно університету, але це питання є, одначе, на добром шляхові. Одначе, найбільше увага політиків наших і польських на правленні перш за все на необхідність об'єднати всі зусилля, щоб остаточно перемогти більшовиків. Ця справа вимагає концентрації всіх наших зусиль в одному напрямку, тим більш, що проектується швидко почати організацію легіону.

Скільки зусиль це вимагатиме, ти, як військовий, це добре зрозумієш.

Я кінчаю, бо спішу на одну конференцію. Я тоби це нагаду, що Смаль-Стоцький! приїздив до Львова по політицію. Так, в українському питанні він бере річі з їх реального боку, вважаючи, що криза, що зростає з дня на день у більшовиків і припущення міжнародних затрудушень, що зв'язані з конфліктом Англії з Китаєм і через це з

С. Федак.

Директор "Дієстра", Віломий ундівць. З його доповіді одружився Коновалець.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

Коновалець. Добре відомий на Україні з часів 1918-1919 р. Втік з Галичини в 1922 р. і тепер перебуває в Берліні, де "працює" в контакті з німецькими штабом.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ГОЛОС ІМІГРАНТА.

Пайн Фолс, Ман.

Вже рік минає, як покинув я польську тюрму й приїхав до цієї "вільної країни" — Канади. Рік — це здається, недовгий час і не багато можна за той час побачити, почути та пережити в такій великій країні, як Канада. А все-таки — я дуже багато побачив і навчився, і про все те я бажав-би розговоритися з українськими робітниками й робітницями, щоб поділитися з ними моїми враженнями, думками й спостереженнями.

Та як-же тут розговоритися з ними, коли всі вони розсіяні по цій широкій Канаді? А ось як: в нас же є наша робітничо-фермерська преса, наша власна, рідна, і не панська, а така справжня робітничка, до якої може написати кожний чорнороб і висловити в ній свої думки й почування, радість й смуток — словом все, що кожному робітникові долає.

З тою свідомістю і сміло берусь говорити до вас, дорогі товариші, українські робітники й робітниця, будучи певним щодо того, товариші не відмовляться помістити мої писання на сторінках "Укр. Роб. Вістей".

Що я бачив і чув в Канаді протягом одного року.

Коли я тільки приїхав до Канади, то відразу розчарувався. Я сподівався побачити справжню вільну і коли вже не "медом і молоком текучу", то бодай таку країну, де не було-б такого крайнього убожества й нужди, як і бачив і переживав в старій країні.

А тимчасом на самій передній Канаді я побачив і тут ті самі офіси сотки та тисячі самих бідаків і безробітних людей — обдертих, голодних, босих і з розпукою на обличчях, на яких я надивився стільки скрізь по європейських країнах.

А далі ще я тут також додивився тих "других людей", ситих, незгодних і гарно одяжених, що не потребують цілими днями використовувати офіси на роботу, не потребують підняти прапорок, бо є всі цісти й пини, є в що одягнутися і з чим розкошувати. В них є гроші, — капітал, як розділяється з ними в поті тисяч цих голодних людей.

І все це я саме! Скрізь, де є пані й робітники, там все побачите: голод і нужду по одній стороні, а багатство й розкоші по другій. Все це різниця проиженства і неспроможності пропасті між виснаженими й виснаженими.

Навіть і в Канаді, в цій останній "вільній країні", в країні "можливостей" — і тут така сама клясова криза й нерівність, хоч і зручно замаскована брехливіми американськими демократизмом. І люди ця криза й нерівність буде так довго, доки всі працюючі не пробудяться зі своєї байдужості до науки й організації.

Робітникам треба вчитися, та не на те, щоб панамі стати, а на те, щоб зрозуміти, де наша праця йде і як всіх цих неробів панів побудити.

В нашій невольності й незнанні спочиває корінь всього лиха, всієї нашої нужди. Через науку й свідомість ми остаточно зрозуміємо, що тільки в єдності всіх працюючих лежить наше визволення й вільна життя.

Але для цього, щоб можна робітникам вчитися, їм треба організуватися, бо без організації вони ніяк не зможуть вчитися.

Організація робітників є єдиний

Українські організації в Канаді.

Та ще нещодавно розбите й роздроблене на різні противні собі табори. Розбите воно і в Канаді, де живе по-верх чверть мільона українських чорноробів з різних частин українських земель.

Здавалося-б, що українські чорноробі знайшли спільну нуду й пониження в старій країні від чужих і своїх такі рідних панів і підпанків, скоро зарозумілися між чужими і здаються всі тісно в одну велику чорноробську рідню.

На жаль їм ще далеко до цього. Українські робітники й фермери більше розкванці в Канаді, чим були до цього в старій країні. Там не знали вони бодяк реакційного сектанства й не питали, хто якої релігії, зате всі вони хоч і несвідомо, відчували, що їм гнітить одямова біда.

Прибувши до Канади, вони попали в ситі рідних хитрун, що не маючи чого вчинити, вибрали собі за своє ремесло релігійні та патріотичні спекуляції.

Завдяки подвійним зв'язкам і українській хитруні, які замість чесної праці для своїх рідних братів і товаришів, воліли спекулювати на їх неспроможності й виснаженості і не менше чим які інші чужі хитруни, щоб тільки копитом їхніх мозолів вибитися самим на панів.

Згодом стали ці "пані" вести політику, бачитися в організації, торгувати голосами українських чорноробів, розвивати їх ліберальну чи консервативну горючку і т. ин.

І хто знає, до чого бують-б довела українська робітничка та "висока політика" українських спекулянтів, коли-б не турботи і свідомі одинокі зодичі поміж робітників, які вивели ширше до праці в цій створення справжньої робітничої української організації, широко знаної сьогодні по цій і по той бік океану під назвою Товариство Української Робітничо-Фермерської Дім.

Завдяки ширшій і розумній праці цієї організації на противі одного десятиліття українська робітничка й фермерська пробудилася сьогодні зі своєї отупілості і масово горюється до цієї організації, до науки й освіти.

Та дуже це не до смаку було й є "українським патріотам", які в дійсності є лише горючкою спекулянтів і дивлячись, що під покривом патріотизму старалися виснажити українських чорноробів. Коли-ж робітничка організація ТУРФДім стала освідомлювати широкі маси українських робітників і фермерів, тоді вони з найбільшою ненавистю і злобою стали брехати на неї, доносили до властей і киринити всіма, де тільки їм вдалося.

Хто-ж ці "патріотичні пані" і звідки вони вийшли між нами? А хто-ж, як не діти українських треба, що їх своїми грідами викорили українські пролетарські матері на панських ланках! Ці виродки діти українських чорноробів вважають себе панями і помагають чужим панам кувати кайдани на своїх братів і батьків!

Тому кличу до вас, українські чорноробі, які ще не встигли пробудитися з тяжкого сну і п'яності, хто оті українські, пані-патріоти і чому вони так не тримаються — ставайте в ряди української робітничої організації ТУРФДім, бо тільки вона відкриє вам очі і поведе на зустріч кращому майбутньому.

Іван Костян.

ЛЕКЦІЯ ТОВА. М. ПОПОВИЧА.

Кічнер, Онт.

Дня 24 липня ц. р. загоствя т. М. Попович до нашої місцевості Кічнер, Онт., і вголосив лекцію на тему: "Становище українських робітників і селян на Радянській Україні".

На саму появу т. Поповича в сали загремів бурний оплески. Тов. Попович передав присутнім найперше ширше привітання від українського робітничого і селянства Радянської України, а далі розповів про положення робітничого в буржуазних державах Європи, протиставляючи їм положення робітничого в селянства в Радянському Союзі. Різниця між ними дуже велика, бо підчас кожен з усіх капіталістичних країн робітничого терпить лиши недостачі й політичні переслідування, працюючи Радянського Союзу живуть в Україні далеко краще, маючи повне суспільне забезпечення.

Не хочу в переказувати повний зміст цієї лекції, бо про це писалося вже частіше на сторінках "У.Р.В.". Саду тільки, що публіка була незвичайно зацікавлена цією лекцією, яка тривала близько три години.

Після лекції було багато запитів, на які т. Попович відповідав ясно й відповідно.

Т. Кошурба.

ВІЩЕ В ОБОРОНИ САККА І ВАНЗЕТИ.

Монтреал, Кве.

"Старанням міського комітету Канадської Робітничої Оборони Лиги в Монтреалі відбулося дня 8 серпня ц. р. в Принс-Артур селище масові виступи в обороні т. Сакка і Ванзети, яких американський буржуазний несправедливий суд засудив невинно на смертний вироки за те, що вони мали допустити вбивство злочинця, а в дійсності за те, що вони є радикальними робітниками, які виступили проти миттєвої імперіалістичної війни, є заквітаними борцями робітничого класу і несприятимирими ворогами німощої капіталістичної системи.

Винуватимуться в великим успіхом, бо велика Принс-Артур селя була на бачку публікою по самі берези і за браку місця багато публіки стояло на ногах. Було поперех від тисячі слухачів, а багато публіки мустило переночувати доми, не маючи змоги вийти звідси до одної з двох саль, в яких ніяк відбувалося риночництво.

Переході ці сторони події, яка була в сали, не було ніяких, Голова на віні т. Герш. Поверх патріотичні бесідники виступили з промовами в англійській, французькій, італійській, єврейській, українській і російській мовах. Від українського відділу Комуністичної Партії Канади на віну говорив т. Ю. Варниця. На цю віну говорив також один старенький методистський пп. Г. Б. Пуке.

Всі бесідники в своїх промовах критикували та строго виступали американський буржуазний суд стейту Массачусеттс, що винне гандеши несправедливий вирок смерті на невинних т. Сакка і Ванзети, які ніколи не поповнили жадного морду, а є чесними й гідними борцями робітничого класу. Американські кати наповнілися проляти невинну кров т. Сакка і Ванзети. Така воля фабрикантів стейту Массачусеттс і ту волю виконав ці вирокі сауда, губернатор Фулдер, відкаючи своє останнє рішення, що Сакка і Ванзети мають бути страчені на електричному кріслі.

Після промов бесідники голова т. Герш прочитав резолюцію, в якій монтреальські робітники і робітниця відмовилися негайного осудження т. Сакка і Ванзети. Резолюцію прийнято одностайно і заряд-же така вислано на адрес губернатора Фулдера в стейту Массачусеттс.

Зарморський.

ЧИ КРАЩЕ ВІДКЛАСТИ В.О.К. НА ЛІТО.

Пайн Фолс, Ман.

Вч. 95 "Укр. Роб. Вістей" з дня 9 серпня ц. р. вичитав я дискусійний допис під заголовком "Чи не краще відкласти Вищий Освітній Курс на літо?" Автор цього допису, тов. "Майнер" висловив свій погляд, що краще було-б, коли-б В.О.К. відкласти курс було-б менш і більше курсантів було-б прибути на цей курс.

По моїй думці буде краще, коли В.О.К. відбудеться таки в призначеному часі, тобто в зимовий сезон, адже, що в літі все дешевше коштує, що не треба платити за опал, не треба теплого одягання і т. д.

Перш за все musimy пам'ятати, що не всі курсанти зможуть ходити в літі, вчуніть на кошт організації; велика більшість буде мусіти йти на курс на власний кошт, бо ніяк не стати організації на те, щоб тримати на свій кошт хоч-би тільки 30 до 40 курсантів. Але з другої сторони мало хто зможе в літі піти й на власний кошт, бо в відомо всім, в Канаді мусить кожний працювати через літо, щоб на нього було з чого жити.

Може й знайдеться дехто, що влітку вже забезпечити себе на зиму й літо, але таких, на всякий випадок, буде мало. Затє-ж під зиму кожний матиме трохи заробленних грошей, з якими може пускати сміло на В.О.К. Думаю, що ця одна причина є додати поважно, щоб над нею як слід заставитися при вирішуванні цього питання.

Костян.

УКРАЇНСЬКЕ РОБІТНИЦУВО ДЛЯ В.О.К.

Келгарн, Алта.

Згідно з відозвою Ц.В.К. ТУРФДім, щоб повести кампанію за придбанням фондів на В.О.К., українські робітниця й робітничі, з'організовані у відділі ТУРФДім і інших робітничих організацій при Укр. Роб. Домі в Келгарні, перелили таку кампанію дня 30 липня ц. р. на масовій вечірці, в Укр. Роб. Домі, на яку зійшлося поважно число робітників і робітниць.

Вечірка почалася забавою, на якій усі забавлялися до пізньої ночі, а відтак позасиділи всі за столи, як одна велика родина й задали смачні страви, приготувані членами відділу Жіночої Секції.

Після вечірки т. Мойсок говорив про значіння Вищого Освітнього Курсу і вказав, яку користь приносить такі курси для нашої організації і заклав курси до складання жерв на таку добру справу. Присутні вислухали промову й зложили на ту справу \$85.75.

Звіт з цієї вечірки представляється так:

жертв зложено	\$85.75
вільної колекції було	2.45
Разом	\$88.20
На це розходу було	\$16.70

а чистих грошей осталося \$71.50, які вислали на руки Ц.В.К. у Вінніпегу.

Жертвували слядуючі товариші й товаришки: по \$5.00: Ю. Макаренко, М. Мардак, А. Гуменик і Дмитро Савчук; по \$2.00: Н. Корольок, Я. Майжак, С. Парам, І. Юрків, Т. Чорнобай, І. Либан, А. Мельничук, В. Фербей, В. Гуцулак, Гр. Вусик, І. Курик, Ненсі Попович і Р. Мисаків; по \$1.00: Голасько, П. Паладинчик, М. Чихидка, Гр. Шур, Катерина Гута, Н. Еремко, П. Кузик, Н. Снайр, Т. Харюк, Мостовий, М. Патаца, І. Садовий, С. Савчук, Д. Амарішук, В. Грегоріушук, Ю. Грегорік, Гарасим, Я. Назаревич, І. Вахуш, С. Осадчук, І. Мураш, Вірид, Кучмиш, Р. Тушківський, П. Назаркевич, Ганчуденко, І. Кошуб, Я. Савалюк, А. Гавелька, П'юфф Сундський, П. Корницький, Мілька Фербер, П'юфф Лабанович, Савло Тороух, І. Переніч, Т. Крисак і М. Романюк; по 50 ц.: Михася Броцький, С. Берлад, Анна Гавриш і І. Нерес; по 25 ц.: Стефанія Голасько, Катерина Якимович і М. Якимович; вільна колекція \$2.45. Разом \$88.20.

На цю місію від імені В.О.К. всім жертовували і товаришам, котрі обіцявали кодо вечірки, скласти ширшу товариську подяку.

Секретар.

Дромгелер, Алта.

Члени і членкині всіх братніх організацій, що гуртується при відділі ТУРФДім в Дромгелері, Алта., доклали всіх старань на це, щоб сповнитися вложену на них частину обов'язку відносно допомоги для Вищого Освітнього Курсу.

Найперше сформовано з представників кожної братньої організації комітет, який на своїм засіданні вирішив, щоб в користь В.О.К. виставити драму М. Ірвана, п. н. "Підземна Галичина". Режисеркою для приготування цієї драми вибрано т. К. Капанюк.

Завдяки старанням закладної товаришів, як також і інших аматорів, вистава цієї драми випала якнайшвидше. Виграно її в суботу, 6 серпня ц. р. в сали У.Р.Д., яка була заповнена місцевою й позамісцевою публікою по берези. Не дивлячись на прикри економічні обставини, українське свідоме робітничо зрозуміло значіння В.О.К. і посліпно радо з допомогою на цю справу.

Чистого приходу з цього представлення в користь В.О.К. було \$55.40, які заслали до Ц.В.К. у Вінніпегу.

На кінець комітет складає ширшу подяку всім аматорам за труд, як і учасникам за численну участь в представленні.

П. Макаренко.

З ДІЯЛЬНОСТІ ВІДДІЛУ Р.З.Т.

Торолд, Онт.

Вже минуло кілька місяців від часу, коли місячні збори відділу Р.З.Т. в Торолді, Онт., вирішили, щоб зняти фотографію всіх своїх членів і членкині. Рішення це виконано одначе шойно підчас пікніку дня 7 серпня ц. р. Члени й членкині відділу прибули майже всі, за винятком кількох товаришів, які працювали або мали інші певні справи до пологдження; натомість випалося тоді дня 10 нових членів до нашого відділу.

На заміданні пікніку відбулася також розгравка в користь Вищого Освітнього Курсу; чистого приходу з цієї розгравки було 19 доларів.

Визалі пікнік цей відбувся дуже гарно; всі члени й симпатки, що були присутні на ньому, провели час дуже весело на різних забавах і спортах.

Але членство нашого відділу мусить пам'ятати, що час пікніків вже минає, і наближається зимовий сезон, в якому треба вжитися до серйозної праці в організації. Для цієї праці треба заздалегід як слід приготуватися, виробити точний план праці на противі цього сезону, щоб не відкласти всього на самий кінець, коли треба буде вже пустити готову машину в рух.

Треба нам пам'ятати й те, що місяць листопад за плечима і треба буде повести кампанію в першу чергу на допомогу нашій робітничо-фермерській пресі.

Костян.

До цієї кампанії ми musimy вже відтепер підготуватися. Коли це зроблять всі відділи наших братніх організацій, тоді з певністю й кампанія відбудеться успішно і вся організаційно-освітня праця в усіх організаціях тимчасово започаткується еквівалентно.

При цій нагоді ще раз пригадую, що місячні збори відділу Р.З.Т. в Торолді відбуваються кожної другої неділі по першій кожної місяця в 2 години пополудні в сали У.Р.Д.

Робкор.

ПОДЯКИ ГОЛОВНОМУ ЗАРЯДОВІ Р.З.Т.

Меажін, Гет, Алта.

Одним складом ширшу подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплату мені допомоги в сумі \$5 доларів за час моєї слабості, так саме дякую місцевому зарядові, опікунам хорих і всім товаришам і товаришкям, які мене відвідували, коли я лежав безсилний у шпиталі. Причиною моєї слабості була операція на сліпу кишечку, яку в цій країні майже кожний чоловік мусить пережити. Я звертаюсь до вас, товариші і товаришки, які ще боком дивитесь на організацію Р.З.Т., щоби ви зрозуміли значіння цієї організації і негайно вступали в члени, бо ніхто з вас не може знати, що з вами може завтра статися.

Товариші і товаришки, не беріть собі прикладу і панів капіталістів, що вони мало слухають, бо вони і не мають від чого слухати, але беріть собі приклад із бідних поневоджених робітників, хотіли-б я менше нещасного. Два роки тому взад, як я приїхав зі старої країни і не встиг ще заробити стільки, щоби було на критичний час, бо більше сил без роботи, як робити, а коли я став до роботи, то великі пригоди мені траплялися: як покличення, операції і т. ин. З тієї причини я, здавалося, вже нещасливий, але з другої сторони я мав можливість стати щасливим тому, що я встиг вступити в цю роботу організації.

А ось ще я рік не скінчився, як я став членом Р.З.Т. і багато ще не пом'ягає допомогти каси, бо всього днів 10 долларів членських вкладок, а проте вже вийшов з каси Р.З.Т. 77 доларів. Хто-би цьому не вірив і довірився, того прошу заглянути до "У.Р.В." ч. 21 з 17-го лютого ц. р. Там побачите зложеною подяку за 42 долари, а тепер знову за \$35.00. Велика це поміч як з моральної сторони, так і з матеріальної.

Колі я лежав у шпиталі, то товариші і товаришки по два рази денно мене відвідували і приносили ларунки, які хотіли мені, що я в усім складі ширшу подяку. Так саме кодо мене лежав один робітник польської нації, до якого ніхто не приходив і нічого не спитав, окрім кількох наших товаришів. Цей робітник почав мене питати, що це за казю, які до мене по два дні турками приходили, і йому вкоротці пояснив, що це товариші по організації і розказав йому, яку поміч дає ця організація своїм членам з матеріальної і з моральної сторони. Тоді він знову запитав мене, чи не міг-би він стати членом організації; йому 47 років скінчилося, тому він міг-би стати членом, але бачив в цьому, що йому випав був телеграфічний стовп на голову і зробив старешчину рану аж до мозку.

Через це саме лікарі взнали, що він буде слухати до самої смерті, а хорі до неї організації не можна приймати. Почувши це, цей робітник дуже жалувало, що так опинився. Тому я ще раз знову всіх товаришів і товаришок, які ще стоять поза організацією Р.З.Т., щоби вони не відклали на далі, але такі зарядки вислухалися до Р.З.Т. всі, як і той, щоби згодом не жалували так, як той товариш жалув.

Михайло Кадляк, член Р.З.Т.

Дорогі Товариші! Мені дуже ніяково гдадувати про те, що я через два роки не виривав своєї передлати на "У.Р.В." й "Робітничу" і через два роки читав я мої дорогі часовини "на кредит". Але цьому я не винен був, бо через довгий час був в хорій і перебував в саторії через що я був позбавлений всіх засобів і спільно, що товариші оправдають мене.

Зараз мені вже зовсім краще на здоров'я, а через те й моє фінансове положення трохи поліпшилося. Тому я вислаю вам 15 доларів, з яких призначено 12 доларів на виривання й відновлення передлати на "У.Р.В." і 3 долари на відновлення передлати на "Робітничу" і 2 долари на пресовий фонд "У.Р.В." (чи на "Галицький" все одно).

Після цього дякую ширше за те, що через два роки вислали ви мені газету й журнал не питуючи за гроші. Причому нагоді кличу до всіх робітників, щоби дбали про свою пресу, вступали в робітничу організацію, бо тільки в організації ми зможемо боротися з несправдою й кривдою.

Марин Прошук.

ЗАБЕЗПЕЧИТЬ СЕБЕ В Р.З.Т.

Бінфейт, Саск.

Одним складом ширшу подяку Головному Зарядові за допомогу в сумі 27 доларів, які я діржав за час моєї нездужки.

Рівно-ж дякую опікунам хорих, що мене відвідували підчас моєї нездужки. А всі товариші і товаришки по праці, що ще не є членами Р.З.Т., закликаю, щоб вступили негайно до нього, бо ним забезпечать вони себе й своїх рідних на випадок слабості, каліцтва або й смерті.

Ліна Борук.

Ерїал, Алта.

Одєю дорогою складом ширшу подяку Головному Зарядові Р.З.Т. і всьому його членству за виплату мені допомоги в сумі \$12.00 за час моєї слабості.

Приславши мені чек справив мені особливе вдвоєння ще й зі слухачів двох причин.

По-перше — що я є членом однієї великої й солідарної робітничої родини, що ще не є членами Р.З.Т., а друге — що я міг показати той чек всім тим заощадженим, що — моваля — "всі знають", і доказати їм, що наша заощаджувальна організація є дійсно наша — робітничка і користь створює з неї також лише ці робітниця, що є членами цієї організації.

Всіх моїх товаришів по праці, що ще не є в цій організації, закликаю, щоб ступили її членами і звертались за всяким поясненнями до зарядку нашого відділу Р.З.Т. в Ерїалі, Алта.

При цій нагоді послано \$1.00 на лайнотайп, \$1.00 на пресовий фонд "У.Р.В." і \$1.50 на передлату "Робітничу" — разом \$4.00.

М. Присижюк.

Відновляйте передлату на "Укр. Роб. Вісті"!

ВЕЛИКИЙ ДІТОЧИЙ ПІКНІК!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ ТОВА. УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ В ВІННІПЕГУ

— відбудеться —

В НЕДІЛЮ, 21. СЕРПНЯ 1927 РОКУ

НА ФАРМІ Р.З.Т. В ІСТ КИЛДОНАН

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

ДІТОЧОЇ ШКОЛИ І ВІДДІЛУ СЕКЦІЇ МОЛОДІ ТУРФДІМ У ВІННІПЕГУ

На пікніку будуть смачні перекуси, холодні напитки, різні діточі спортивні гри і таке инше. Пригратив буде добірна оркестра.

НА ПІКНІКУ БУДЕ ЗНЯТА ФОТОГРАФІЯ ДІТЕЙ А ТАКОЖ ФОТОГРАФІЯ ЧЛЕНКИНЬ ЖІНОЧОГО ВІДДІЛУ.

Для дітей будуть замовлені стрітки, які відійдуть від Укр. Роб. Дому в годині 10.45 мінут, і заведуть дітей без передання аж на місце пікніку.

ІДЬТЕ ВСІ З НАМИ НА ПІКНІК СТАРІ ПІ МАЛІ. КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОЇХ ЗНАКОМИХ.

ЯК ІХАТИ: Беріть стрітку "Килдонан" і ідьте нею аж до кінця. Там треба перекусити на "Сейнт Пол" кару (що коштує три центи) і ідьте нею аж до Fortier Ave. Вся їзда коштує 8 центів. На місці вас стрінуть представники комітету.

Вразі непогоди пікнік відбудеться на слідууючому неділю.

НЕ ЗАБУВ ПРО СВОЮ ПРЕСУ.

Гравенгорст, Онт.

Дорогі Товариші! Мені дуже ніяково гдадувати про те, що я через два роки не виривав своєї передлати на "У.Р.В." й "Робітничу" і через два роки читав я мої дорогі часовини "на кредит". Але цьому я не винен був, бо через довгий час був в хорій і перебував в саторії через що я був позбавлений всіх засобів і спільно, що товариші оправдають мене.

Зараз мені вже зовсім краще на здоров'я, а через те й моє фінансове положення трохи поліпшилося. Тому я вислаю вам 15 доларів, з яких призначено 12 доларів на виривання й віднов